

Tefania - Comentarii J. N. Darby

Introducere - Tefania

Tefania ne prezinta judecata pe care Duhul lui Dumnezeu o face asupra starii marturiei date pentru Numele lui Dumnezeu in aceasta lume intr-o epoca in care a fost o oarece usurare a situatiei venita prin intermediul unui imparat evlavios.

Dumnezeu a acordat poporului Sau acest har in mai multe randuri, dupa cum a si suferit cu o indelunga rabdare neascultarea si razvratirea lui. In ambele cazuri, a dorit sa ne arate adevarata stare morala a ceea ce purta Numele Lui, judecata pe care o formuleaza un suflet spiritual, care a fost format de Duhul Sau, judecata care va fi legitimata prin ceea ce Dumnezeu urma sa execute impotriva poporului sau si impotriva natiunilor atunci cand rabdarea Lui nu a mai fost de niciun folos.

Acestea sunt cele doua parti principale ale profetiei: vestirea intentiilor lui Dumnezeu cu privire la judecata pe care urma sa o execute si desfasurarea a ceea ce conducea la acea judecata. Aceasta este insotita in mod constant de revelatia planurilor harului si de venirea lui Mesia cu scopul de a incuraja si sustine credinta ramositei credincioase a poporului Sau.

Israel era chemat sa fie martor al lui Dumnezeu atunci cand celelalte natiuni erau cufundate in nelegiuire si idolatrie. Judecata generala asupra lumii a putut fi suspendata atata timp cat acea marturie era data cum se cuvine, scotand in evidenta adevaratul caracter al lui Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu este incet la manie. El, de asemenea a ridicat profeti, incepand cu Samuel, pentru a aduce remedii la ratacirile si infidelitatea poporului atunci cand poporul a esuat. Cat timp aceasta marturie extraordinara a harului si cele cateva pedepse care au insotit-o au putut mentine pe pamant cateva scilpiri ale adevarului si dreptatii, Yahve si-a oprit Mana sa distruga ceea ce-L dezonora pe Dumnezeu si asupra pe om. Am vazut apoi ca suveranitatea a fost transferata catre imparatia natiunilor si a fost introdus un nou sistem prin intemeierea Bisericii, dupa cum vedem in Noul Testament. Ma opresc aici. In ceea ce priveste guvernarea lumii, in vederea marturiei date pentru numele lui Yahve, cand Israel, care sustinea aceasta marturie in mijlocul natiunilor apostate si razvratite impotriva lui Dumnezeu, a esuat in mod iremediabil, si acele natiuni au trebuit sa sufere judecata pe care o meritau de mult timp. Ele vor atrage asupra lor inele aceasta judecata, ajungand la culme cu nelegiuirea si revolta lor impotriva lui Dumnezeu si manifestandu-si ura impotriva poporului lui Dumnezeu prin bucuria lor excesiva de a aplica pedepsele pe care acel popor le merita, pentru ca Dumnezeu a fost rabdator si fata de ele. El a binevoit chiar sa trimita evanghelia, fie ca este vorba despre cea plina de har, de care ne bucuram noi, fie de vestirea judecatilor care vor veni, pentru ca aceia care au urechi ca sa asculte sa scape. In principiu, imediat ce marturia lui Israel a falimentat definitiv, natiunile au fost expuse judecatii pe care o meritau din cauza starii lor de pacat – judecata care a fost suspendata atat timp cat era adusa o marturie adevarata pentru Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care am gasit in mod constant in profeti judecata definitiva a lui Israel. Intemeierea imparatiei natiunilor, prezentata simbolic prin statuie si prin fiare, introducerea

crestinismului si apostazia care izbucneste in sanul lui, fac sa fie introduse alte obiecte ale judecatii lui Dumnezeu, dar nu schimba judecata care se executa asupra natiunilor care nu sunt din acele obiecte.

Judecata asupra apostaziei si a imperiului natiunilor vine direct din cer, de unde venise si autoritatea acelui imperiu si binecuvantarea celor deveniti apostati, ei fiind revoltati impotriva cerului. Judecata natiunilor are Sionul ca punct de plecare. Sionul este deja sub judecata, dar va fi eliberat in urma judecatii executate impotriva fiarei care-l asupreste (vezi Psalmul 110). Aceste evenimente, de care se ocupa Daniel, profetiile Noului Testament, si, in parte, si Zaharia, sunt omise de acei profeti care trateaza subiectul relatiilor poporului pamantesc cu Dumnezeu in Sion, iar judecata Ierusalimului si a iudeilor se leaga, in profetiile lor, de judecata natiunilor care vor fi si ele lovite atunci cand Israel, infidel in marturia care i-a fost incredintata, a facut de ocară numele lui Yahve.

Aceasta judecata a inceput, in ceea ce-i priveste pe iudei, prin Nebucadnetar insusi, apoi, odata cu declinul imperiului acestuia (imperiu care a inceput avandu-l pe Nebucadnetar drept cap de aur), la sfarsitul secolelor, natiunile capata putere si folosesc acea putere impotriva Israelului supus imperiului apostat, iar judecata asupra lor va fi si mai groaznica. Toate natiunile se vor strange astfel impotriva Ierusalimului, si, atingand culmea cu judecatile asupra poporului si cu nelegiuirile lor, vor atrage interventia Dumnezeului indurarilor in favoarea poporului Sau, potrivit promisiunilor si planurilor harului. Eliberarea se va implini prin judecata executata impotriva celor care se ridica impotriva lui Israel, si, ridicandu-se impotriva lui, se ridica impotriva lui Yahve si a Hristosului Sau. Va fi, de asemenea, judecata care va iesi din Sion si fiara va fi nimicita de Cel care va veni din cer.

Tefania 1

Datele mentionate in cartile profetilor se leaga de diferite faze ale acestei serii de evenimente. Isaia, Mica, ca si Osea si Amos – totusi acestia doi din urma nu in mod direct -, se ocupa de revelatia Fiului lui David, Eliberator si Aparator al poporului Sau in Ierusalim. Ezechia, ridicat dupa jalnica domnie a lui Ahaz, a fost o ocazie pentru aceste revelatii, care, aratand nelegiuirea si adevarata stare a poporului, i-au facut pe cei credinciosi sa inteleaga ca ei trebuiau sa priveasca dincolo de acestea si gandurile lor sa se opreasca la Acela care l-a ridicat pe acel imparat evlavios pentru o usurare temporara a situatiei poporului, si care va aduce o eliberare completa si eterna prin adevaratul Emanuel. In capitolele 1, 2 si 3, ca si in ultimul capitol, Isaia insista asupra legaturii dintre judecata asupra lui Israel si cea asupra natiunilor de care am vorbit.

Iosia nu-l reprezenta pe Rascumparatorul care va veni. Datorita evlaviei sale, el a avut favoarea de a nu vedea ruina Ierusalimului, dar a cazut el insusi lovit de mana strainilor. Odata cu el, Ierusalimul a pierdut, pentru timpul prezent, gloria, pacea si speranta: a venit vremea judecatii lui.

Tefania a profetit sub domnia lui Iosia. Profetul nu a tinut cont de evlavia poporului, care era de fapt doar o dispozitie trecatoare (vezi Ieremia 3), pentru ca poporul nu se schimbasesc in fond. El vorbeste

la modul general despre starea lui Israel si de judecata care avea sa vina, aceasta fiind privita sub aspectul efectelor ei asupra natiunilor. Am vazut ca Nebucadnetar a executat primul aceasta judecata, desi judecata si profetia care vorbeste despre ea merg mult mai departe.

Profetul incepe declarand ca tara va fi pustiita complet. Atunci Iuda, Ierusalimul, dumnezeii lor falsi si preotii lor vor fi loviti de mana lui Yahve, impreuna cu idolii lor si cu aceia care amestecau Numele lui Yahve cu numele altor dumnezei, care s-au departat de Yahve si nu L-au cautat. Fiecare este indemnat sa taca in prezenta lui Yahve, pentru ca ziua Lui vine. El a pregatit jertfa si i-a invitat pe mesenii Lui, si, in ziua jertfei, imparatul, capeteniile si fiii imparatului vor fi cercetati de mana Lui si violenta si inselaciunea isi vor afla rasplata dreapta.

Ziua lui Yahve va face sa se inalte strigate la portile Ierusalimului. El va cerceta Ierusalimul ca la lumina lampilor si il va face sa vada nebunia celor care spuneau ca El nu va interveni nici spre bine, nici spre rau.

Apoi, profetul vesteste in termeni generali, dar foarte puternici, grozaviile acestei zile a lui Yahve. Intreaga tara va fi mistuita de focul geloziei Lui. Iata deci ca intreaga tara, Ierusalimul si Iuda, sunt judecate in ziua cea mare a lui Dumnezeu. Cu aceasta se incheie prima parte a profetiei.

Tefania 2

Capitolul al doilea, dezvaluind caracterul natiunii, se adreseaza acestei natiuni pentru ca toti cei care se tem de Yahve sa fie macar la adapost in ziua maniei Lui. Ei sunt chemati sa se stranga laolalta si sa-L caute pe Yahve inainte ca hotararea de judecata sa inceapa a avea efecte si mania arzatoare sa vina asupra lor. Astfel, din natiune se distinge ramasita; cei blanzi care practica dreptatea sunt invitati la blandete si la dreptate pentru ca ei sa fie adapostiti – aceasta desi marturia este data pentru toata natiunea -, pentru ca, la urma urmei, Dumnezeu isi aminteste de planurile harului Sau. Caila Lui sub acest aspect sunt prezentate intr-un mod remarcabil in restul profetiei. Judecata va fi asupra intregului teritoriu al lui Israel, care in multe locuri este plin de straini ostili poporului. Deoarece chemarea si darurile lui Dumnezeu nu sunt ceva de care El sa se pocaiasca, pustiirea va avea efectul de a lasa in urma o tara libera, de care se va bucura Israel, pentru ca Yahve ii va cerceta si ii va aduce inapoi pe toti captivii si ramasita poporului va stapani tara. Yahve ii va judeca si ii va infometa pe toti dumnezeii pamantului si va face ca toti oamenii sa I se inchine Lui, fiecare din locul unde se va afla, pana la toate insulele natiunilor.

Etiopia si Ninive si toate puterile dintre natiuni vor cadea si vor fi pustiite.

Aceasta judecata a popoarelor despre care am vorbit, al carei prim instrument a fost Nebucadnetar, este introdusa aici in vederea zilelor din urma, atunci cand puterea pe care Dumnezeu a asezat-o va ajunge la revolta finala impotriva Lui.

Tefania 3

În mijlocul acestei judecări a națiunilor (Tefania 3), Ierusalimul ocupă poziția cea mai importantă. Prezentând nelegiuirea care este cauza acestei judecări, Duhul lui Dumnezeu se îndreaptă spre răsăritul credincios invitându-l să aștepte totul de la Yahve din vreme ce nu mai există nicio speranță din altă parte. El îi luminează cu privire la căile Lui și le descoperă în ce mod ele vor duce la binecuvântări pentru Israel.

Dumnezeu fusese în mijlocul cetății Sale, care a ajuns să fie coruptă și nu mai voia să se apropie de El, nici să asculte de El. Capetenii lor erau oameni violenți, judecătorii lui erau rapitori, profetii lui erau înșelători și desertați și preotii lui profanau sanctuarul. Yahve era prezent acolo pentru a le arăta greselile lor și judecata Lui, dar cel rău nu avea pic de rușine în nelegiuirea lui. Yahve, fără îndoială, nimicise națiunile și le pustiise, dar orice pedeapsă a trebuit să-i aplice lui Israel, era de presupus că măcar acesta ar fi tras învățăminte din aceasta și atunci Yahve nu ar fi fost nevoit să-l nimicească. Dar Israel se corupsese profund în tot ce făcea. Din vreme ce Israel nu mai asculta de Yahve când Acesta lucra cu tandrețe și era aproape de el – chiar fără ca Israel să fie desemnat pe nume – prin degradarea lui a ajuns în rândul națiunilor care sunt obiectele judecării drepte a lui Dumnezeu. Așa că, răsăritul credincios, este invitat să aștepte totul numai de la Yahve (Tefania 3:8), care era pe punctul de a executa judecata, când nimic nu mai putea atinge inima îngrasată a poporului, astfel încât aceasta rămânea numai să aștepte momentul ca Yahve să se ridice “pentru pradă”. Nu mai rămânea nimic de făcut până la acel moment. Israel nu voia să asculte; judecata nu era pentru răsăritul credincios și numai această judecata putea pune capăt pustiirii. Dumnezeu urma să strângă laolaltă toate popoarele pentru a-și varsa asupra lor mania Lui aprinsă, marturie solemnă și universală a profetilor. Dar atunci le va da buze curate pentru ca ei să cheme Numele lui Yahve și ca să-L slujească din toată inima*. Toți cei risipiți din Israel vor fi strânsi laolaltă, fiind aduși din țările cele mai îndepărtate.

Ierusalimul nu va mai fi spre rușine, iar fărâșele lui vor fi fost șterse cu desăvârșire. Cei mandri vor fi fost înlăturati din mijlocul poporului, care va fi un popor smerit și firav, al cărui unic adăpost va fi Yahve. Acea mică răsărită nu va mai comite nedreptăți și nu va mai spune minciuni, ci va păste și se va odihni și nimeni nu-i va mai înspăimânta.

Versetele 14-17 cuprind o cântare de laudă pe care Duhul a compus-o și i-a învățat în Sion, pe care îi invită să o cânte cu multumiri pentru Yahve, care a desființat condamnarea și este în mijlocul lor și se odihnește în iubirea Lui pentru el. Toți cei care fuseseră mahniti din cauza ocării care venise peste Sion și care suspinau după adunarile lui solemne vor fi strânsi laolaltă, vrajmasii lor vor fi nimiciti, iar copiii lor vor fi admirați peste tot unde fuseseră de ocară mai înainte. Israel va fi un motiv de laudă printre toate popoarele pământului.

Remarcăm faptul că profetia lui Tefania este cu privire la națiuni și nu la imperiul națiunilor, despre care nu se spune nimic și că relațiile lui Israel despre care ni se spune în profetie sunt relațiile cu Yahve și nu este avut în vedere nici purtarea poporului față de Mesia. Este vorba despre Israel, Ierusalim și Yahve, iar Hristos este văzut numai având acest ultim caracter. Căile speciale ale lui Dumnezeu pentru imperiul națiunilor, cele cu privire la misiunea Fiului și cu iudeii, în urma respingerii Lui, sunt trecute sub tăcere și este vorba doar de judecata lui Israel din punctul de vedere al relațiilor lui cu Yahve, împăratul (Tefania 3:1-5).

Judecata tuturor natiunilor si efectul moral al acesteia, ca si necesitatea absoluta a acestei judecati din vreme ce Israel nu voia sa asculte de Dumnezeu, sunt anuntate in modul cel mai clar, iar scopul lor si efectul lor practic sunt semnalate mult mai exact decat la vreun alt profet si sunt insotite de declaratia clara, ca atunci cand Dumnezeu executa judecata asupra natiunilor stranse impreuna, ele vor invata o limba curata si Il vor chema. Mesajul adresat ramasitei credincioase, caracterul acestui mesaj si buna placere a lui Yahve sunt prezentate intr-un mod foarte frumos.

clickbible.org